

H A M S S I T L A U L A A

Koonnut OH3BLS

1. KAI MUISTAT?

Kai muistat kannella kun fregatin,
me haaveksimme
ja laulelimme,
kun harmonikka kutsui tanssihin.

Oi' yhdesneljättä - mä muistan sen -
ja elokuuta,
kun annoit suuta
sa mulle pauhatessa aaltojen.

Näät merimies se merta rakastaa,
ja lemmen tulta
se heila kulta
merellä osaksensa hänkin sai.

Kuin tuuli häilyväinen lemmessään
ja uskossansa
on meren kansa,
mut immen rakkaus ei häivykään.

Elomme merta laiva kuljeksii
täyspurjein aivan,
ja laidass' laivan
sen kullankirkas nimi välkehtii.

Sen nimen kätkin tänne povehen
niin luottavasti,
ja kuoloon asti
sen viehkeyttä sulle kuiskailen.

Siis ennenkuin nyt tässä erotaan,
se ainoastaan
sä ota vastaan
ja vaali sitä lahjaa ainiaan.

Ja nimi laivan, se on rakkaus.
Ei löydy toista
niin suurenmoista
ja voittamaton on sen purjehdus.

2. KAPTEENI KATSOI HORIZONTTIHIN

Kapteeni katsoi horisonttihin,
oli myrsky alkava,
oli myrsky alkava,
kapteeni katsoi horisonttihin,
oli myrsky alkava.

Hurraa me nuoret meripoiat,
ilo ompi meillä aina,
eikä suru meitä paina,
Hurraa me nuoret meripoiat,
ilo ompi meillä ain'!

Kaksitoista miestä meni mastoihin,
ja kuusi pumppuihin,
ja kuusi pumppuihin.
Kaksitoista miestä meni mastoihin,
ja kuusi pumppuihin.

Hurraa ...

3. ON ARMAS MULLE AALLON TIE

On armas mulle aallon tie,
ja veet hyrskivät.
Kun myrskytuuli purtta vie
ja veet tyrskivät.
Ohii ohei! Nyt jää tyttösein!
Pian palaamme jällehen.

Kas uskollista neitoain,
kun veet hyrskivät,
mä äsken hältä suukon sain,
kun veet tyrskivät.
Ohii ohei! ...

Hän mulle kuiski hellästi,
kun veet hyrskivät:
Oi riennä taas mun luokseni,
kun veet tyrskivät.
Ohii ohei! ...

4. OOLANNIN SOTA

Ja se Oolannin sota oli kauhia,
hurraa, hurraa, hurraa!
Kun kolmellasadalla laivalla
seilas engelsmanni Suomeimme rannoilla.
Sunfaraa, sunfaraa,
sunfarallallaa,
hurraa, hurraa, hurraa!

Ja se oli vihollisen meininki,
hurraa, hurraa, hurraa!
Että ampua murskaks' se fästinki
ja ottaa sen sotaväki fangiksi.
Sunfaraa, sunfaraa,
sunfarallallaa,
hurraa, hurraa, hurraa!

5. VANHA MERIMIES MUISTELEE

Hän oli maata monta nähnyt,
oli itää ja etelää,
oli synnyinmaa unhoon jo jäänyt,
ei tuntenut ikävää.
Hän oli kaikissa laivoissa tuttu,
oli niissä kuin kotonaan,
hän oli seilannut tyynet ja tuuliset veet
niinkuin mies konsanaan.

Mut sitten sattui laiva kerran
idän satamaan saapumaan,
hän katseli sitä hetken verran
oli tuttu se muodoltaan.
Syömmessä silloin niin kummasti liikkui,
lipun oman kun nähdä hän sai,
oli värit sen vaalenneet, harmaat ja haalenneet
vaan tuttu kai.

Tervehdys saapui sieltä kaukaa,
hänen rakkailta rannoiltaan.
Hän muisti taas pitkästä aikaa
tuon armahan syntymämaan.
Siell' oli rannalla mökki niin harmaa
alla tuuhean petäjäpuun.
Silloin kyöneleet poskille vierimään sai,
ja hän unhoitti kaiken muun.

6. VANHAN MERIROSVON KAPAKASSA

Kerran varhain iltayöstä laivamme laski
Rio de Janeiron satamaan,
juoksujalkaa kiiruhdimme jokainen heppu
Vanhan Merirosvon kapakkaan:
Siell' on maailman tulisimmat neidot,
ja voi taivas, kun tango siellä soi, oi oi oi!
Yön ken viettänyt on Rion lumoissa milloin,
unhoittaa ei koskaan sitä voi!

Paljon niitä muistoja on retkiltä tullut,
Riosta on sentään kaunehin:
Kaikki siellä tappelivat kuin hiukan hullut
suosioista tumman Carmenin.
Toista sellaista naista ei oo missään,
ja voi taivas, kun tango siellä soi, oi oi oi!
Yön ken viettänyt on Rion lumoissa milloin,
unhoittaa ei koskaan sitä voi!

Muistoksi sieltä lähteissäni vein ensilemmen
Rion ruusun, Donna Carmenin,
tatuoida rintahani nimensä annoin,
sydämen ja ristin, ankkurin.
Ne seuraa mua retkilläni aina,
kunnes kerran taas tulen takaisin, varmasti!
Yön ken viettänyt on Rion lumoissa milloin,
kaipaa sinne aina takaisin.

7. KUUBALAINEN SERENADI

Me tulimme kapakasta,
kai hiukan horjuen.
Oli lähtömaljoja juotu
ja yö oli ihmeellinen.
Joku huomasi sattumalta,
se oli kai Watkinson,
että serenadi sulle
ihan velvollisuutemme on.

Ja me kolmisiin seisahduimme
me alle sun akkunat,
ja punaisen lampun näimme
me palaavan huoneessas.
Ah - muistan - ympärillä
oli ihana Kuuban yö,
ja nuorena, hehkuvana

Me muistamme kuuman povet
ja keinuvan vartalos,
ja jokainen huulillansa
tuns vielä sun suutelos.
Ja me kaipasimme jälleen
sinun nauruas solisevaa.
Voi, miksi on jätettävä
tämä ihanain öitten maa.

Tom lauloi murheellisesti
ja säesti Watkinson,
minä nielin kyyneleitä,
olin kovasti onneton.
- Niin, rakastin sinua silloin
ja rakastan vieläkin,
ja sun punainen sukkanauhas
on aarteeni kallehin.

Sinä avasi ikkunasi
ja kummasti hymyillen
sinä pudotit jokaiselle
tulipunaisen kukkasen.
Ja me itkimme haikeasti
ja horjuimme satamaan.
Ah, Kuuban helmi, sua
en unohda milloinkaan.

8. KULTAINEN NUORUUS

Lapsena tuntenut murheita en,
riemuja vain kohdata sain.
Siksi kai aika tuo onnellinen
säilyykin muistelmissain.

Ei kultainen nuoruus
jää unholaan,
vaan muistoissain jälleen
sen luoksein saan.

Päivinä nuoruuden onnellisen
kohdata sain rakkahimpain.
Hetkeä tuota ma unhoita en,
muistoissain säilyy se ain!

Ei kultainen

9. VALLINKORVAN LAULU

Usjast' tulloop miul aika ettee,
ku pirttii uuteen mie kullan toi!
Annon avvaimet kulla kättee,
ja huilut iloisest' vastaan soi:
"Siljä maailman tie!"

Lemme liekki kanss usjast sammuu,
rakkaus kauniski kattoo pois.
Syäme sisuspuol' sillo tummuu
a ken ei rintaisa riemuks jois?
Liukas maailman tie!

Syämest huuhtelen maailman pilkat,
mut orret päälläin on mustuneet,
kunnes tanssin ja laulan illat:
"Jos ois miu ortein viel uuvet!"
Synkkä maailman tie!

10. TAMMERKOSKEN SILLALLA

Tammerkosken sillalla
näin heilan ensi kerran.:!
Sill' ol' yllään toffelpalttoo,
ai-ai-ai toffelpalttoo,
sill' ol' yllään toffelpalttoo
ja käveli kuin herra.

Yksi markka on mulla rahaa
ja toisen otan velkaa.:!
Eikös sulle, tyttö kulta,
ai-ai-ai tyttökulta,
eikös sulle tyttökulta
tämä poika kelpaa?

Kaks on pojalla ystävätä
lihava ja laiha.:!
Ostan litran lämmintä maitoo,
ai-ai-ai lämmintä maitoo
ostan litran lämmintä maitoo,
lihotan se laihan.

Pitkä matka on Päijänteeltä
Saarijärven rantaa.:!
Täytyyhän minun heili ottaa,
ai-ai-ai heili ottaa,
täytyyhän minun heili ottaa,
kun mamma luvan antaa.

11. TUOLL' ON MUN KULTANI

Tuoll' on mun kultani, ain' yhä tuolla
kuninkaan kultaisen kartanon puolla.
Voi minun kultani, voi minun lintuni,
kun et tule jo, kun et tule jo.

On siellä tyttöjä, on komioita,
kultani silmät ei katsele noita.
Voi minun kultani ...

Linnut ne laulavat sorealla suulla,
soreampi kultani ääni on kuulla.
Voi minun kultani ...

Oi, koska näen minä sen illopaivan,
kultani sivullani astuvan ja käyvän?
Voi minun kultani ...

Tule, tule kultani, tule kotipuoleen,
taikka jo menehdynkin ikävään ja huoleen.
Voi minun kultani ...

12. KELTARUUSU

Minä keltaruusun kerran
näin mailla Texasin,
vain hymyn silloin,
soi ruusu kaunehin.
Kun luotaan minä lähdin,
jäi kukka itkemään,
vaan onnellinen silloin
en kai ollut minäkään.

Moni poika hänen laistaan
ei kohtaa milloinkaan.
Kuin kastehelmet kirkkaat
on hällä katseessaan.
Monta sievää kukkaa
elämä myös minun tiellein toi,
mutta keltaruusun vertaa
minä en vain löytää voi.

Kerran Rio Granden rantaa
kun hiljaa astelin,
niin siellä keltaruusun
ma jälleen kohtasin.
Kun kuljin häntä kohden,
hän katsoi kysyen:
Kai vielä sentään muistaa voit
sä keltaruusun?

Moni poika ...

Häntä etsimään nyt lähden
ja löydän varmaankin.
Suo mulle hymyn jälleen
tuo ruusu kaunehin.
Mä silloin tartun banjoon
ja ryhdyn laulamaan:
Oi, keltaruusu Texasin!
Oon luonas ainiaan.

13. TUOKSUVAT TUOMIEN VALKOISET KUKKASET

Tuoksuvat tuomien valkoiset kukkaset,
terttuinsa peitoss' on puu.
::Lehdossa laulanta soi satakielien,
hiljaiseen yöhön luo loisteensa kuu.::

Muistatko kesän, kun tuoksussa tuomien
haaveillen istuimme ain?
::Kuiskaili silloin tuo helkyntä hempeä:
"Armaani, aina, sun ain' oon ma vain!":

Vuodet on vierineet, hurmos on haihtunut
nuoruus jo mennyt on, oi!
::Vaan en ma valkoisten tuomien tuoksua
unhoittaa koskaan, en koskaan ma voi!::

14. LIISA PIEN'

Kasarmimme eessä suuri portti on,
mi illan pimenessä jää lyhdyn valohon.
Sen luona jälleen tavataan
ja lyhdyn alla haastellaan
kuin ennen Liisa pien'
kuin ennen Liisa pien'.

Huomas kaikki heti meitä katsoissaan
ett' lempi yhteen veti kun yks' jäi varjo vaan.
Sen nähdä kaikki kyllä saa
jos lyhdyn alla armastaa
sun kanssas Liisa pien'
sun kanssas Liisa pien'.

Iltahuudon hetki liian pian sai,
vois tulla kalliiks retki, siks kohta lähden ka
Sulle ny lausun näkemiin,
vaikk' tahtoisin mä kaupunkiin
sun kanssas Liisa pien',
sun kanssas Liisa pien'.

Askeleesi tiellä, kauniin käyntis myös
ne tuntee lyhty siellä, mi jälleen loistaa yössä
Jos en mä enää palaa lain
ken lyhdyn alla seisoo ain'
sun kanssas Liisa pien'

Kaikki sumuun häipyy maa ja taivaskin
huulillani väikkyä nimi rakkahin.
Luokses mä unelmissain saan
taas lyhdyn alla tavataan
sun kanssas Liisa pien',
sun kanssas Liisa pien'.

15. EMMA

Oi muistatko Emma, sen kuutamoillan,
kun yhdessä tanssista kuljettiin?
Sinä sabasi annoi ja valasi vannoit
ja lupasit olla mun omani.
Oi Emma, Emma, oi Emma, Emma,
kun lupasit olla mun omani.

Sinä sanoit vielä senkin, että "Painappas pääsi
vasten mun palavaa rintaani!"
Sinä omistit minut, minä omistin sinut
ja tahdoimme lempiä alati.
Oi Emma, Emma oi Emma, Emma,
me tahdoimme lempiä alati.

Sinä estelit minua epäilemästä,
et tahtonut minulle petosta,
vaan viattoman lempes ja puhtahan rakkautesi
lupasit mulle sä uhrata.
Oi Emma, Emma, oi Emma, Emma,
ne lupasit mulle sä uhrata.

Mä uskoin ja vannoin ja sormuksen annoin
ja lupasin olla sun omasi.
Sinä valasi taitoit ja lahjastani laitoit
vain heiluvat renkahat korviisi.
Oi Emma, Emma, oi Emma, Emma,
vain heiluvat renkahat korviisi.

16. JUHLAN PÄÄTTÄJÄISLAULU

On taasen vietetty juhlahetki
ja eri suuntaan on eessä retki,
:,:mut päättäjäisiksi, veikot vielä
mä laulun laulan ja maljan juon.:,:
Ma laulan Suomelle armahalle,
sen iskuun valmiille leijonalle.
:,:Sä vartu vahvaksi. synnyinmaani,
ma sulle laulan, sun maljas juon.:,:
Ma laulan kaikelle kaunihille,
elomme haaveille, unelmille,
:,:jos särkyivätkin. ne auvon antoi,
ma niille laulan ja lajan juon.:,:
Ma laulan muistoille menneisyyden,
ma laulan aarteille ystävyiden.
:,:Niin, teille, veikot, ja entisille
ma laulun laulan ja maljan juon.:,:
Sä hurma kaihoinen. lieto lempi,
sa aamuruskoa ruusuisempi.
:,:sa välke taivainen elon tiellä,
ma sulle laulan, sun maljas juon.:,:
Sä Tuoni vaaniva, aina valpas,
pois tuntimittas ja heitä kalpas,
:,:saa luiseen kouraasi hetkeks sarkka,
niin sull' laulan ja maljas juon.:,:
Mut väistyttän. sä kalvas haamu,
näät, yön voittavi uusi aamu.
:,:Oi, päivän taltainen kehrä, terve!
Ma sulle laulan, sun maljas juon.:,: